

## [Villemoes.]

sig om en Lovgivning som denne, skal jeg ikke kritisere det, thi det er jo saaledes, at Toldlove, hvis de skal vedtages, bør vedtages hurtigt.

Naar Riget fattes Penge — og det gør det jo i Øjeblikket —, er Venstre, mit Parti, ikke imod at deltage i Lovgivningen under denne Form, naar Beskatningen, som i dette Tilfælde, i det store og hele ikke kan siges at falde paa andet end Luksusforbrug. Det kan ikke nægtes, at den højtærede Minister indtil denne Dato har taget større Skatter ind end nødvendigt — det har den højtærede Finansminister ogsaa forklaret det høje Folketing i sin Finanslovtale i Gaar —, men i Øjeblikket er det jo i og for sig rart, hvis vi har nogle Midler tilovers til Imødegaaelse af de ekstraordinære Udgifter, der som Følge af den sørgelige europæiske Udvikling i de sidste Maaned er forvoldt ogsaa vort Land. Udviklingen har altsaa været af en saadan Art, at det foreliggende Lovforslag, Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i Forbrugsafgifterne, nu ganske naturligt er fremsat. Mit Parti har i det andet høje Ting været indforstaaet med, at der skulde skaffes Dækning for de løbende Udgifter af de løbende Indtægter, og det samme gælder for Venstres Gruppe i det høje Landsting.

I den sidste Maaned Tid har vi fra Oppositionens Side stemt for, tror jeg nok, alle de vedtagne Love, netop fordi vi som Oppositionsparti ønsker, at den lovgivende Forsamling i denne Tid skal staa saa vidt muligt enig om de Spørgsmaal, der kan komme paa Tale, og den højtærede Statsminister betonede jo ogsaa i Fællessalen Ønskeligheden af et Samarbejde og henstillede, at de mindre væsentlige Sager skulde lægges til Side. Dertil er vi fra vor Side fuldt ud rede, men jeg vil dog gerne sige, at hvad der skal gælde for Oppositionen, bør selvsagt, ja, i endnu højere Grad ogsaa gælde for Magthaverne. Derfor maa Regeringen i høj Grad lægge de snævre partipolitiske Interesser til Side og tilrettelægge Lovgivningen og Administrationen paa en saadan Maade, at der fremkommer de færrest mulige Gnidninger. Regeringens Dygtighed gennem den sidste Maaned i Retning af at skabe Ro og ikke Panik kan efter min Mening ikke takseres til ug.

De indirekte Skatter, som her er foreslaaet, tror jeg, det er nødvendigt at faa vedtaget, navnlig da man maa gaa ud fra, at Forhøjelsen af de forskellige Sæts kan betragtes som praktisk og teknisk rigtig. At en saadan Lov om muligt gør de nærings-

drivende til Skatteopkrævere i endnu højere Grad, end Tilfældet hidtil har været, kan jo ikke nægtes.

Det foreliggende Lovforslag kalkuleres, som det fremgaar af Bemærkningerne og af den højtærede Finansministers Tale, til at skulle give Statskassen 34 Mill. Kr., medens Lovforslaget om Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten skal give ca. 47 Mill. Kr., altsaa alt i alt ca. 81 Mill. Kr. Det er jo et aneligt Beløb, der saaledes allerede er Tale om i et neutralt Land en Maaned efter, at der er blevet Krigstilstand hos dets Naboer.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse have Lov til at spørge den højtærede Finansminister, om det nu ogsaa kan siges, at alle de Beredskabskøb, som den høje Rigsdag har bevilget den højtærede Finansminister Penge til, egentlig hører til den Kategori, som maa henregnes til løbende Udgifter. Er det ikke saaledes, at en Del af de Penge, der er givet ud, dog kan siges at være anvendt saaledes, at den Dag maa kunne komme, da der ikke skal foretages saadanne Indkøb? De fleste Ting er selvfølgelig uproductive Ting, men jeg maa dog mene, at der ogsaa er udgivet store Beløb, som ikke ligefrem kan siges at være løbende Udgifter.

Det høje Landsting har sikkert det Indtryk, at den danske Befolkning i disse Dage viser stor Forstaaelse af, at vi bør samvirke og ogsaa bringe Ofre, men det kan ikke nægtes, at mange erhvervsdrivende rammes ret haardt. Alene Standsningen af Salget i disse Dage er overordentlig slem, og muligvis er det ikke de Penge værd, som Efterbeskatningen af de hos Detailhandlerne beroende Varer vil indbringe i Statskassen. Jeg ved det ikke — der er ingenting oplyst for os herom, og det kan vel heller ikke gøres —, men jeg maa dog sige, at den Behandling, som den høje Regering har givet alle de butikshandlerne, som omfattes af denne Bekendtgørelse — denne ret enestaaende Bekendtgørelse —, dikteret den 1. Oktober, er overordentlig haardhændet. Jeg ønsker fra denne Plads at rette en Henstilling til den højtærede Handelsminister og til Ministeriet om, at en Gentagelse af denne Forestilling undgaas næste Gang, den højtærede Finansminister mangle Penge. Der maa være en anden Fremgangsmaade ved Forelæggelsen af indirekte Skatter end den, man her har praktiseret over for en Del af den danske Handelsstand.

Selvfølgelig maa Forbrugsafgiftslove vedtages hurtigt i Rigsdagen, og alene af